

Ks. BENEDICT HUGHES CMRI

**RELIGIA ISLAMU:
ZAGROŻENIE DLA ZACHODNIEJ
CYWILIZACJI**

KRAKÓW 2021

www.ultramontes.pl

Religia islamu: zagrożenie dla zachodniej cywilizacji ⁽¹⁾

Ks. BENEDICT HUGHES CMRI

Redaktor "The Reign of Mary"

Moją uwagę zwrócił artykuł zamieszczony 19 maja [2020] na stronie LifeSite News. Jest tam mowa o tym, że podczas spowodowanego koronawirusem zamknięcia kościołów w Wielkiej Brytanii, dziewięciu meczetom na przedmieściach Londynu zezwolono nadawać islamskie wezwania do modlitwy podczas Ramadanu. Słowa Adhan (wezwania do modlitwy) brzmią następująco: "Allah jest wielki. Wyznaję, że nie ma boga prócz Allaha. Wyznaję, że Mahomet jest wysłannikiem Allaha. Przybądźcie na modlitwę. Przychodźcie ku zbawieniu".

Ramadan rozpoczął się w tym roku 24 kwietnia. Z tej okazji, "kardynał" Vincent Nichols, wyższy duchowny "katolicki" Wielkiej Brytanii, dołączył do grupy przywódców religijnych uczestniczących w międzywyznaniowym wydarzeniu zatytułowanym "Ramadan w domu". Oczywiście kościoły katolickie były zamknięte przez cały Wielki Tydzień, który dla katolików jest najświętszym okresem w roku. Biskupi Anglii i Walii zabronili nawet odprawiania publicznych Mszy przed wejściem w życie lockdownu. Sam Nichols powiedział parafianom, że byłoby "skandalem" gdyby katolicy chodzili do kościołów, choćby tylko na prywatną modlitwę. Ale wszystko to nie przeszkodziło samemu Nicholsowi uczestniczyć w islamskich międzywyznaniowych obrzędach podczas lockdownu.

Widzimy tu kolejną oznakę stopniowego wkraczania islamu w kulturę narodów zachodnich. Dzieje się tak zwłaszcza w Europie. Jakiś czas temu, ze względu na spadające wskaźniki urodzeń – w wyniku panującej polityki regulacji urodzeń – rządy europejskie poszukiwały potrzebnych pracowników i przyjmowały imigrantów z krajów muzułmańskich. Każdy, kto podróżował do Anglii lub Francji w ciągu ostatnich 50 lat zauważył dużą liczbę takich imigrantów. Ich liczba wzrosła również w ciągu ostatnich kilku lat w wyniku szeroko nagłaśnianej migracji wielkich mas ludzkich z zachodniej Azji i północnej Afryki poszukujących pracy i wygodniejszego życia.

Meczet Baitul Futuh w południowo-zachodnim Londynie – zbudowany w 2003 roku kosztem 15 milionów funtów – jest jednym z około 1600 meczetów w Wielkiej Brytanii.

Mniej nagłaśnia się natomiast fakt, że zachodnie rządy stają na głowie, by tylko nie urazić tychże imigrantów. Zamiast mieszać się z kulturą danego kraju, trzymają się własnej. Doszło również do aktów przemocy w imię hasła: islam kontra "niewierni". Odnotowano wiele przypadków strzelanin z udziałem dżihadystów; preferowanymi metodami dżihadu w Europie stała się śmierć obywateli niebędących muzułmanami przez zasztyletowanie bądź najechanie samochodem. W relacjach z tych krwawych aktów szału często jest mowa o tym, że napastnicy krzyczeli "Allah jest wielki".

Muzułmańscy imigranci do tego stopnia odmówili przystosowania się do kultury nowego miejsca pobytu, że zaczęło się mówić o wypieraniu prawa zachodnioeuropejskiego (lub amerykańskiego) przez prawo szariatu na obszarach osiedlenia islamskich imigrantów. Chociaż może to nie dotyczyć naszego kraju, niemniej jednak tak się dzieje w niektórych państwach. Na przykład w niedawnym nagłówku wiadomości w Nigerii (kraju, w którym jest około 50% muzułmanów i 50% chrześcijan) stwierdzano: "Na mocy szariatu ateiście grozi egzekucja za znieważenie Mahometa na Facebooku". Muzułmanie w tym kraju nie zdobyli jeszcze takiej władzy, ale jaką mamy gwarancję, że nie będą dążyli do takiej dominacji nad niemuzułmanami, gdy staną się większością populacji?

Kim był Mahomet?

Wszystko to prowadzi nas do pytania, kim właściwie był Mahomet (Muhammad) i czego naucza islam? Zaczniemy od historii Mahometa, założyciela religii islamu. Urodził się w Mekce na Półwyspie Arabskim w 570 roku. W tym czasie Arabia była rozdarta przez wojujące frakcje różnych plemion. Ostatecznie Mahomet podbił całą Arabię i zjednoczył różne plemiona w jeden naród.

Jego ojciec zmarł wkrótce po narodzinach Mahometa; matka zmarła, gdy miał sześć lat. Wczesne życie spędził jako pasterz i członek karawan. W wieku 25 lat ożenił się ze starszą o 15 lat bogatą wdową, która urodziła mu sześcioro dzieci, które zmarły we wczesnym dzieciństwie, z wyjątkiem ukochanej córki Fatimy. Mówi się, że był to człowiek o introwertycznym usposobieniu, który spędzał czas na modlitwie i poście. Miewał również napady padaczki.

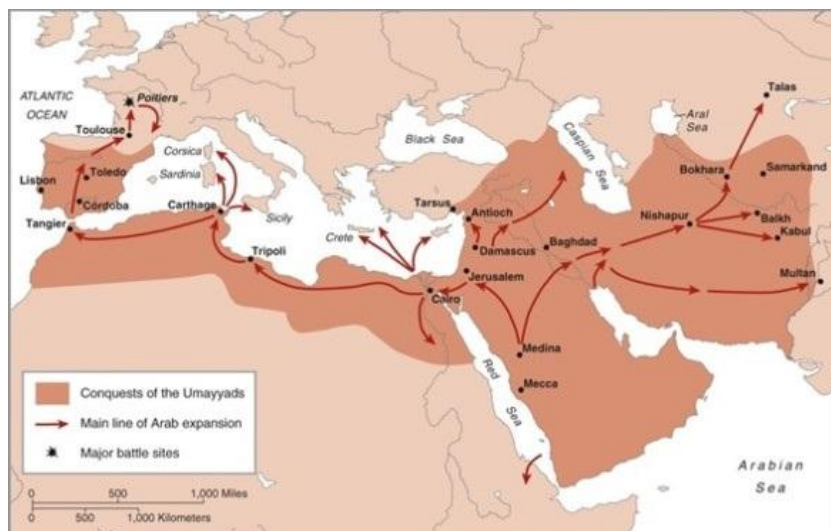
Podczas swoich różnych podróży handlowych Mahomet zapoznał się z żydowskimi i chrześcijańskimi naukami. Wykorzystał następnie zdobytą wiedzę do stworzenia swojej nowej religii. Pod koniec trzydziestego roku życia, w 610 roku, rzekomo otrzymał wezwanie od anioła Gabriela i w rezultacie rozpoczął swoją jako prorok Allaha. Początkowo miał tylko 40 wyznawców. Z powodu swoich ataków na pogaństwo w 622 roku został zmuszony do opuszczenia Mekki i udania się do Medyny, wydarzenie zwane *Hejira* (Ucieczką), które naznacza faktyczny początek ery muzułmańskiej.

W Medynie został uznany za prawdziwego proroka, a liczba jego wyznawców wzrosła. Z ich pomocą podbił sąsiednie plemiona i w końcu w 630 roku triumfalnie powrócił do Mekki. Wkrótce został panem Arabii. W 632 roku

odbył swoją ostatnią pielgrzymkę do Mekki na czele 40 000 wyznawców i zmarł w następnym roku na gwałtowną gorączkę w wieku 63 lat.

Nie ma żadnych źródeł informacji z pierwszej ręki na temat Mahometa. Większość relacji biograficznych została spisana wiele lat po jego śmierci i nosi nazwę *hadisów* (tradycji). "W ciągu ostatnich trzech stuleci uczeni wyrażali sprzeczne opinie. Wiele z tych opinii jest stronniczych albo przez skrajną nienawiść do islamu i jego założyciela albo przez przesadny podziw, połączony z nienawiścią do chrześcijaństwa" (*Catholic Encyclopedia*). Bliżsi nam czasowo uczeni starali się jednakże przesiać cały dostępny materiał i przedstawić bezstronną tej postaci. Według wielu z tych współczesnych uczonych "Mahomet był początkowo szczery, lecz później, oszołomiony powodzeniem, praktykował oszustwo wszędzie tam, gdzie miało to przysłużyć się jego celom" (ibid.). Według jednego z tych uczonych, po śmierci swojej pierwszej żony Mahomet stał się ofiarą własnych namiętności.

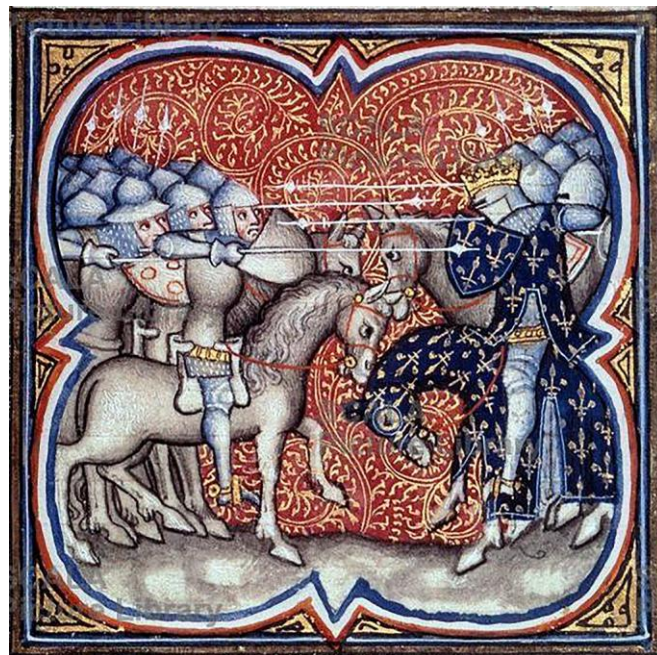
Według tych współczesnych uczonych grubiańsko pogwałcił prostą moralność płciową własnego systemu. Zarówno Stary jak i Nowy Testament uznawał za Boże objawienie, ale daleko mu było do przestrzegania moralności w nich zawartej. Pewien szacowny uczyony (Zwemer) konkluduje, że osąd współczesnych uczonych opiera się na dowodach, które "pochodzą z ust i piór jego własnych oddanych zwolenników... A wyznawcy proroka nie powinni narzekać jeżeli – opierając się nawet na takich dowodach – werdykt historii jest dla niego negatywny" (tamże).

Historyczne rozprzestrzenianie się islamu

Tak czy inaczej, w Koranie, świętej księdze islamu jest wystarczająco dużo informacji umożliwiających nam zdobycie pełnej wiedzy o Mahomecie i

jego nauce. Ale zanim zbadamy niektóre z nauk Koranu, przyjrzymy się najpierw historycznym zapisom dotyczącym rozprzestrzeniania się islamu. Przed śmiercią Mahomet powiedział swoim wyznawcom, aby szerzyli jego nauki mieczem. I tak też uczynili. Kalifowie, następcy Mahometa, dążyli do podboju świata. "Rozluźniony kodeks moralny nowej religii, potęga miecza i fanatyzmu, oczekiwanie łupów i zamiłowanie do podbojów" skłoniły muzułmanów do podbicia całej zachodniej Azji i północnej Afryki, a nawet do inwazji na Hiszpanię w 711 roku. Wyznawcy tej religii uważali, że stamtąd podbiją całą Europę.

Najazd islamu na Europę został powstrzymany przez Karola Młota w bitwie pod Tours w 732 roku, ale muzułmanie mieli ponownie zaatakować w następnych wiekach. Nadciągając ze Wschodu w 1453 r. zdobyli Konstantynopol. Ich przewaga morska została ostatecznie zahamowana w bitwie pod Lepanto w 1570 r., ale islam pozostał cierniem w boku europejskich chrześcijan przez wiele stuleci. Ostateczna próba podboju Europy przez Turków miała miejsce w 1683 roku, kiedy to zaatakowali Wiedeń i zostali odparci przez armię chrześcijańską pod wodzą króla Polski Jana III Sobieskiego. Opowieść o wszystkich stoczonych bitwach i zabitych lub wziętych do niewoli chrześcijanach zajęłaby tomy.

Islam stał się znany ze stosowania bezwzględnych taktyk walki. W Hiszpanii po raz pierwszy zdobyli przyczółek w Algeciras. Po bitwie "wielu hiszpańskich jeńców zostało schwytanych, poćwiartowanych, a ich ciała gotowano w kotłach w obecności innych jeńców. Tym ostatnim pozwolono

następnie rozpowszechniać wieści, że Hiszpanię najechali kanibale" (Kelly, *Blood-drenched Altars*, s. 21). Inny przykład niepoahamowanego okrucieństwa dotyczy jednego kalifa, który ukrzyżował trzystu ludzi głową w dół, gdy próbowali wszcząć powstanie. "Od sfingowanej uczt kanibali po zdobyciu Algeciras do ostatniej godziny muzułmańskich rządów w Hiszpanii, ścinania głów, ukrzyżowań i tortur nigdy nie wstrzymano na dłuższy okres czasu. Po zwycięstwie Maurów piętrzyły się stosy głów, przytwierdzone na mostach i na murach miast, wysyłane nawet do Afryki i aż do Damaszku, aby pokazać wszystkim muzułmanom, jak ich bracia w Hiszpanii radzą sobie z «niewiernymi psami»" (Kelly, tamże, s. 26).

W *Martyrologium Rzymskim* wymienionych jest wielu hiszpańskich męczenników, którzy zdobyli koronę męczeństwa podczas ośmiu długich wieków okupacji islamskiej. Ostatecznie Maurów zostali wypędzeni przez królową Izabelę (zwaną "Krzyżowcem") w 1492 roku. Jednak nawet wtedy chrześcijanie byli nieustannie nękani i prześladowani przez muzułmanów. Islam zezwalał na niewolnictwo, zwłaszcza chrześcijan, z których wielu zakończyło życie jako niewolnicy na terytoriach muzułmańskich. Statki pirackie kursowały po Morzu Śródziemnym w poszukiwaniu statków handlowych lub pasażerskich, które następnie atakowano i plądrowano – biorąc pasażerów za niewolników – a następnie zatapiano. Św. Wincenty a Paulo przez pewien czas przebywał w niewoli. Św. Antoni Padewski był tak zainspirowany historią pierwszych męczenników franciszkańskich, którzy udali się do Maroka w nadziei nawrócenia Maurów, że przeniósł się z zakonu augustianów do zakonu franciszkanów. Chciał zostać męczennikiem, ale przeciwne wiatry uniosły statek do Włoch, gdzie Boża Opatrzność zgotowała dogodne pole misyjne dla jego pracy.

Smutna sytuacja tak wielu europejskich chrześcijan, którzy zostali uprowadzeni jako niewolnicy, posłużyła za inspirację do zakładania zakonów w celu ich wykupienia. Zakon Trójcy Przenajświętszej został założony w tym celu przez św. Jana z Mathy po ukazaniu się Chrystusa z dwoma więźniami w 1198 roku. Święto Matki Bożej od Wykupu niewolników 24 września upamiętnia objawienie się św. Piotrowi Nolasco i św. Rajmundowi z Pennafort w 1218 r. Matki Bożej, proszącej o założenie kolejnego zakonu w tym samym celu. Niezliczeni chrześcijańscy niewolnicy zostali wykupieni przez członków tych zakonów, a niektórzy zakonnicy posunęli się nawet tak daleko, że oddali się w niewolę za chrześcijańskich niewolników, jak to uczynił św. Rajmund Nonnatus.

Islam rozprzestrzenił się w dzisiejszym świecie do tego stopnia, że jest uważany za drugą największą religię. Szacuje się, że na świecie żyje 1,8 miliarda muzułmanów, co stanowi 24,1% światowej populacji. Stanowią większość populacji w około 57 krajach. (*Wikipedia*).

Muzułmański system wierzeń

Większość muzułmanów można podzielić na sunnitów i szyitów. Ten podział na dwie denominacje wynikał z niezgody dotyczącej sukcesji władzy wśród kalifów, czyli tego kto autentycznie reprezentował Mahometa. Różnią się także niektórymi wierzeniami i praktykami. Między obiema grupami panuje zajadła wrogość, ale wszyscy uznają islam za jedyną prawdziwą religię. "Jednak pomimo tych podziałów główne artykuły wiary i moralności oraz rytuał są zasadniczo jednolite" (*Catholic Encyclopedia*).

"Religia Mahometa, znana wśród swoich wyznawców jako islam, nie zawiera praktycznie niczego oryginalnego; jest to niejasna kombinacja rodzimego arabskiego pogaństwa, judaizmu, chrześcijaństwa, sabeizmu, hanifizmu i zoroastrianizmu" (tamże). Ich dogmatyczne wierzenia streszcza formuła: "Nie ma boga oprócz prawdziwego boga (Allaha); a Mahomet jest jego prorokiem". Odrzucają Trójcę Świętą. Dla nich Jezus był prorokiem, ale nie Osobą Boską. Wierzą w anioły, zmartwychwstanie, Dzień Sądu i predeterminację dobra i zła. Liczba proroków wysłanych przez Boga wynosiła według Mahometa około 124 000, a liczba apostołów 315. Istnieje również silna wiara w anioły i diabły. Ponadto wyznawcy islamu wierzą w dżiny, czyli genii, stworzenia ogniste, zdolne do jedzenia, picia, rozmnażania się i umierania. Jedni są dobrzy, inni źli, ale wszyscy są zdolni do przyszłego zbawienia lub potępienia.

Islam naucza również, że Bóg nagradza za dobre uczynki, a za złe uczynki karze. Wierzą, że wszyscy ludzie powstaną z martwych i poddadzą się powszechnemu sądowi. Męki piekielne i rajske rozkosze są prymitywne i zmysłowe. Chociaż potępienie wszystkich niewiernych będzie beznadziejne i

wieczne, islam naucza, że muzułmanie, którzy byli winni haniebnych grzechów, zostaną uwolnieni z piekła po odpokutowaniu swoich zbrodni. Przyjemności raju są odmalowane w najbardziej ekstrawaganckim języku. Nie ma odniesienia do wizji uszczęśliwiającej, lecz tylko do przyjemności zmysłowych, jedzenia, alkoholu itp. "Każdemu zostanie przydzielona wielka rezydencja, a najpodlejsi będą mieli do dyspozycji co najmniej 80 000 służących i siedemdziesiąt dwie żony spośród rajszych dziewic" (tamże). Osoby tam przebywające będą odziane w najbogatsze jedwabie i brokaty, ozdobione złotymi i srebrnymi bransoletami oraz koronami wysadzonymi drogocennymi klejnotami. Zasiądą na kanapach i poduszkach z najwspanialszych materiałów itp. Wierzą też w bezwzględne Boże dekryty o predeterminacji dobra i zła – innymi słowy w fatalizm. Dlatego posiadanie i korzystanie z własnej wolnej woli jest daremne i bezcelowe.

Mekka, miejsce narodzin Mahometa jest miejscem pielgrzymek muzułmańskich, które każdy wierny muzułmanin musi odbyć przynajmniej raz w życiu. W kierunku czarnej budowli Kaaba zwracają się wszystkie islamskie modły.

Pięć podstawowych aktów religijnych islamu (zwanych pięcioma filarami) to 1) wyznanie wiary (*Szahada*), 2) codzienne modlitwy (*Salah*), 3) jałmużna, 4) post podczas Ramadanu i 5) pielgrzymka do Mekki. Jest pięć modlitw dziennie. Są określone formy tych modlitw i towarzyszące im postawy ciała. Wszystkie modlitwy muszą być odmawiane w kierunku Mekki i muszą

być poprzedzone obmyciem. Modlitwa publiczna odprawiana jest w piątek w meczecie, prowadzona przez imama i uczestniczą w niej tylko mężczyźni. Post jest zalecany przez cały czas, ale jest nakazany tylko w miesiącu Ramadan. Zaczyna się o wschodzie słońca i kończy o zachodzie słońca. Jałmużna jest bardzo zachwalana. Pielgrzymka do Mekki raz w życiu jest obowiązkiem każdego muzułmanina, który jest do tego zdolny.

Etyka islamu stoi znacznie niżej od etyki judaizmu, a jeszcze bardziej od etyki Nowego Testamentu. Główne grzechy zakazane przez Mahometa to bałwochwalstwo, odstępstwo, cudzołóstwo, fałszywe świadectwo, gry losowe, picie wina, lichwa i wróżbiarstwo. Dobroczynność ogranicza się do innych muzułmanów. Jeśli chodzi o małżeństwo i rozwód, Koran wyraźnie dopuszcza cztery legalne żony jednocześnie, z którymi mąż może się rozwieść, jak mu się spodoba. W przypadku niewierności żony nie dopuszcza się jej dowodów we własnej obronie, podczas gdy dowód męża zawsze jest przyjmowany. Mężowi wolno wyrzec się żony pod byle pretekstem, podczas gdy kobiecie zwykle nie wolno rozstawać się z mężem.

Niewolnictwo jest nie tylko tolerowane przez Koran, ale jest postrzegane jako praktyczna konieczność. Morderstwo, zabójstwo i samobójstwo są zabronione, chociaż dozwolona jest zemsta krwi. W przypadku obrażeń ciała dopuszczane jest prawo odwetu. Innym zwyczajem przestrzegającym przez wszystkich mahometan, choć nie wyraźnie nakazanym w Koranie, jest obrzezanie. Przepisane są konkretne metody przygotowywania żywności, a żywność spełniająca te wymagania nazywa się halal. Wreszcie, prawa poddanych niemuzułmańskich są w najwyższym stopniu niejasne i ograniczone, a wojna religijna jest świętym obowiązkiem, ilekroć istnieje szansa na pomyślność w konfrontacji z "niewiernymi". Fanatyzm jest niezmiennym zjawiskiem wśród muzułmanów, zarówno obecnie, jak i w całej historii tej religii.

Analiza krytyczna islamu

Koran (lub Quran) to święta księga islamu. ("Islam" oznacza podporządkowanie się Allahowi). Według islamskich uczonych było to ustne nauczanie Mahometa, spisane przez jego towarzyszy między 610 a 632 rokiem. Jednakże pisemna kompilacja całego Koranu w obecnej formie była ukończona dopiero wiele lat po jego śmierci. Muzułmanie czczą tę księgę jako objawione w boski sposób słowo Allaha, przekazane Mahometowi przez archanioła Gabriela. Wierzą, że Mahomet był ostatnim z proroków niosących prawo (pieczęć proroków), przynoszącym światu Boże przesłanie. Koran podzielony jest na 114 rozdziałów, zawierających 6236 wersetów.

Muzułmanie uważają recytację i zapamiętywanie całości lub części Koranu za akt cnoty. Recytacja Koranu jest opisywana jako doskonały akt kultu. Pobożni muzulmanie recytują całą księgę podczas ramadanu. Niektórzy starają się zapamiętać całą księgę. W społeczeństwach muzulmańskich każdy program społeczny na ogół zaczyna się od recytacji Koranu.

To właśnie Koran – i interpretacja jego znaczenia przez islamskich uczonych – rządzi życiem i postępowaniem muzulmanów. Aby realnie ocenić islam możemy zatem przyjrzeć się nauczaniu tej księgi i temu, jak jest ono stosowane. Niektóre z praktyk sankcjonowanych przez Koran, które są bardzo krytykowane, to: poligamia, rozwody, niewolnictwo, złe traktowanie kobiet, małżeństwa dzieci i surowe kary.

Maltretowanie kobiet jest jednym z najpoważniejszych zarzutów cywilizacji chrześcijańskiej wobec nauk Koranu.

Wspomnieliśmy już, że Koran w szczególności zezwala mężczyźnie na posiadanie czterech legalnych żon. Te kobiety są traktowane jako własność mężczyzny. Koran pozwala muzułmańskim mężczyznom biciem dyscyplinować swoje żony. Generalnie można powiedzieć, że w społeczeństwie islamskim kobiety nie są traktowane z godnością. Z powodu tej samej koncepcji podrzędności cierpią dziewczęta. Nawet dzisiaj kilka krajów muzułmańskich zezwala na małżeństwa dziewczynek. Sam Mahomet miał żonę, która była zaledwie dziewczynką, chociaż uczeni różnią się w ocenie jej wieku. W wielu społeczeństwach islamskich praktykuje się również okaleczanie narządów płciowych dziewcząt.

Islam domaga się surowej kary za różne przestępstwa. Między innymi, w co najmniej 13 krajach o muzułmańskiej większości, apostazję nadal karze się śmiercią. Islam jest generalnie krytykowany za łamanie podstawowych praw człowieka.

Próbowano zwracać uwagę na te problemy z islamem, ale demaskatorzy nie byli traktowani życzliwie. W krajach islamskich nie ma wolności słowa. Jednym z przykładów jest Ahmed Salman Rushdie urodzony w Indiach w 1947 roku. W 1988 roku napisał książkę pod tytułem *Szatańskie wersety*. Grożono mu śmiercią, w tym *fatwę* wzywającą do jego zabójstwa rzucił najwyższy przywódca Iranu ajatollah Chomeini. Rushdie musiał się ukrywać.

Innym przykładem jest holenderski reżyser filmowy Theo van Gogh. Został on zamordowany – w 2004 roku przez rozwścieczonego muzułmanina gdy jechał rowerem do pracy – za wyprodukowanie filmu pod tytułem *Submission*, który realistycznie przedstawia traktowanie kobiet w islamie. Morderca zostawił na miejscu śmierci notatkę z groźbami śmierci wobec innego mężczyzny oraz pogrózkami wobec krajów Zachodu i żydów.

Z tych powodów współcześni autorzy, co zrozumiałe, niechętnie krytykują islam. Zacytuję dwóch XIX-wiecznych autorów brytyjskich, którzy byli anglikanami. Oba cytaty pochodzą z *Wikipedii*.

Pierwszy został zaczerpnięty z wykładu szkockiego autora Williama Muira wygłoszonego w Cambridge w 1881 roku:

"Niektórzy rzeczywiście marzą o islamie przyszłości, zracjonalizowanym i odrodzonym. Wszystko to zostało już wypróbowane i żałośnie się skończyło. Koran tak mocno zasklepił religię w twardych, nieprzejednanych ramach nakazów i praw społecznych, że jeśli skorupa zostanie skruszona, życie zniknie. Racjonalistyczny islam nie byłby już islamem. Nadzwyczajny jest kontrast między naszą własną wiarą a islamem. W naszym Piśmie Świętym znajdują się żywe zarodki prawdy, które są zgodne z wolnością obywatelską i religijną i będą się rozwijać wraz z postępującą cywilizacją. W islamie jest dokładnie na odwrót. W Koranie nie ma takiej nauki, która u nas zniosła poligamię, niewolnictwo i arbitralne rozwody, a niewiastę wyniosła na jej właściwe miejsce. Jako reformator, Mahomet doprowadził swój lud do pewnego punktu, ale jako prorok pozostawił ich zafiksowanych w tym punkcie na zawsze. Drzewo zostało sztucznie zasadzone. Zamiast zawierać w sobie załączek wzrostu i przystosowania do różnych wymagań czasu, klimatu i okoliczności, rozwijając się w przyjaznym świetle słonecznym i deszczu z nieba, pozostaje tą samą wymuszoną i skarłowaciałą formą drzewa, jaką posadzono po raz pierwszy około 12 wieków temu".

Drugi cytat pochodzi z 1899 roku z książki Winstona Churchilla *The River War*:

"Jakże straszliwe są przekleństwa, jakie mahometanizm rzuca na swoich czcicieli! Oprócz fanatycznej zapamiętałości, która jest u człowieka równie niebezpieczna jak wścieklizna u psa, istnieje przerażająca fatalistyczna apatia. Efekty są widoczne w wielu krajach. Lekkomyślne nawyki, niechlujny system rolnictwa, niemrawy handel i niepewność własności istnieją wszędzie tam, gdzie rządzą lub żyją wyznawcy Proroka. Zwyródniała zmysłowość pozbawia to życie łaski i subtelności; a w dalszej kolejności jego godności i świętości. Fakt, że w prawie mahometańskim każda kobieta musi należeć do jakiegoś mężczyzny jako jego absolutna własność – jako dziecko, żona lub konkubina – musi opóźnić ostateczne wygaśnięcie niewolnictwa, dopóki wiara islamu nie przestanie być wielką potęgą wśród mężczyzn. Tysiące z nich zostaje odważnymi i lojalnymi żołnierzami wiary: wszyscy wiedzą, jak umrzeć, ale wpływ religii paraliżuje rozwój społeczny tych, którzy za nią podążają".

Nawrócenie muzułmanów

Katolicy, którzy kochają Boga i kochają dusze, powinni szczerze pragnąć nawrócenia muzułmanów. Nie jest to jednak łatwe do osiągnięcia. Głównym tego powodem jest to, że islam staje się sposobem na życie dla swoich wyznawców. Wpływa na każdy aspekt życia. Dla muzułmanów nie ma czegoś takiego jak "rozdziel kościoła od państwa". Jeśli mieszkają w kraju, który nie jest aktualnie muzułmański, to zawsze ostatecznym celem jest doprowadzenie do tego.

Kardynał Lavignier założył w XIX wieku zgromadzenie księży zwane Białymi Ojcami. Było to zgromadzenie księży i braci, początkowo prawie wyłącznie pochodzących z Francji, którzy pracowali nad nawróceniem dusz w Afryce. Islam dominuje w północnej części kontynentu, więc misje wśród muzułmanów były zajęciem wielu księży misjonarzy. Kardynał powiedział im, że muszą być przygotowani na wrogość i zatwardziałość. Powiedział im nawet, że potrzeba będzie cierplivej pracy trzech pokoleń katolickich misjonarzy na danym obszarze, aby doprowadzić do nawrócenia! Wyobraźcie sobie heroiczną ofiarę tych księży, którzy pracowali wśród muzułmanów, wiedząc, że wszystko, co mogą zrobić, to zasiać nasiona wiary, mając nadzieję, że przyszli misjonarze będą zbierać żniwo dusz.

W XIII wieku św. Franciszek z Asyżu gorąco pragnął nawracać muzułmanów. W tym celu w 1219 roku udał się do Egiptu, mając nadzieję na nawrócenie sułtana, który był pod wrażeniem kaznodziejstwa św. Franciszka, ale nie nawrócił się. Udzielił jednak św. Franciszkowi i jego zakonnikom pozwolenia na podróżowanie po Ziemi Świętej w celu odwiedzania świętych miejsc związanych z życiem Pana Jezusa. Od tego czasu franciszkanie są uważani za strażników tych świętych miejsc.

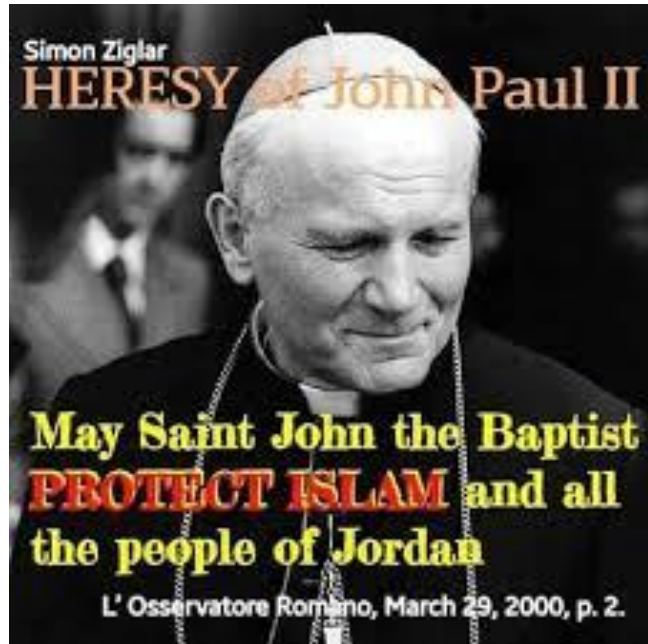
Później w XIII wieku św. Tomasz z Akwinu napisał mistrzowskie dzieło obalające wszystkie błędy Mahometa i jego religii. *Summa contra Gentiles* nie jest tak dobrze znana jak jego *Summa Theologica*, niemniej jednak stanowi znaczący wysiłek zmierzający do nawrócenia tych dusz.

Z drugiej strony *Vaticanum II* uczy czegoś zupełnie innego. W *Deklaracji o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich* czytamy: "Kościół spogląda z szacunkiem również na mahometan, oddających cześć jednemu Bogu, żywemu i samoistnemu, miłosiernemu i wszechmocnemu, Stwórcy nieba i ziemi, Temu, który przemówił do ludzi... Jezusowi, którego nie uznają wprawdzie za Boga, oddają cześć jako prorokowi... cenią życie moralne i oddają Bogu cześć głównie przez modlitwę, jałmużny i post" (*Nostra aetate*, rozdz. 3). Jan XXIII niewątpliwie miał rację, gdy oświadczył, że sobór nie wyda żadnych potępień!

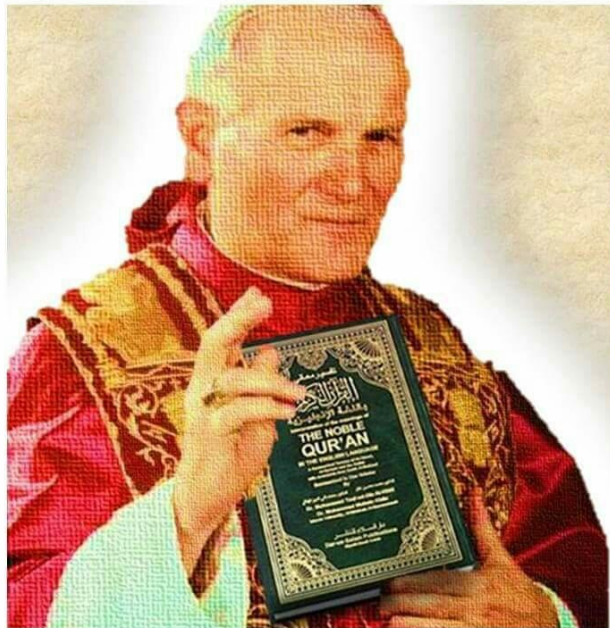

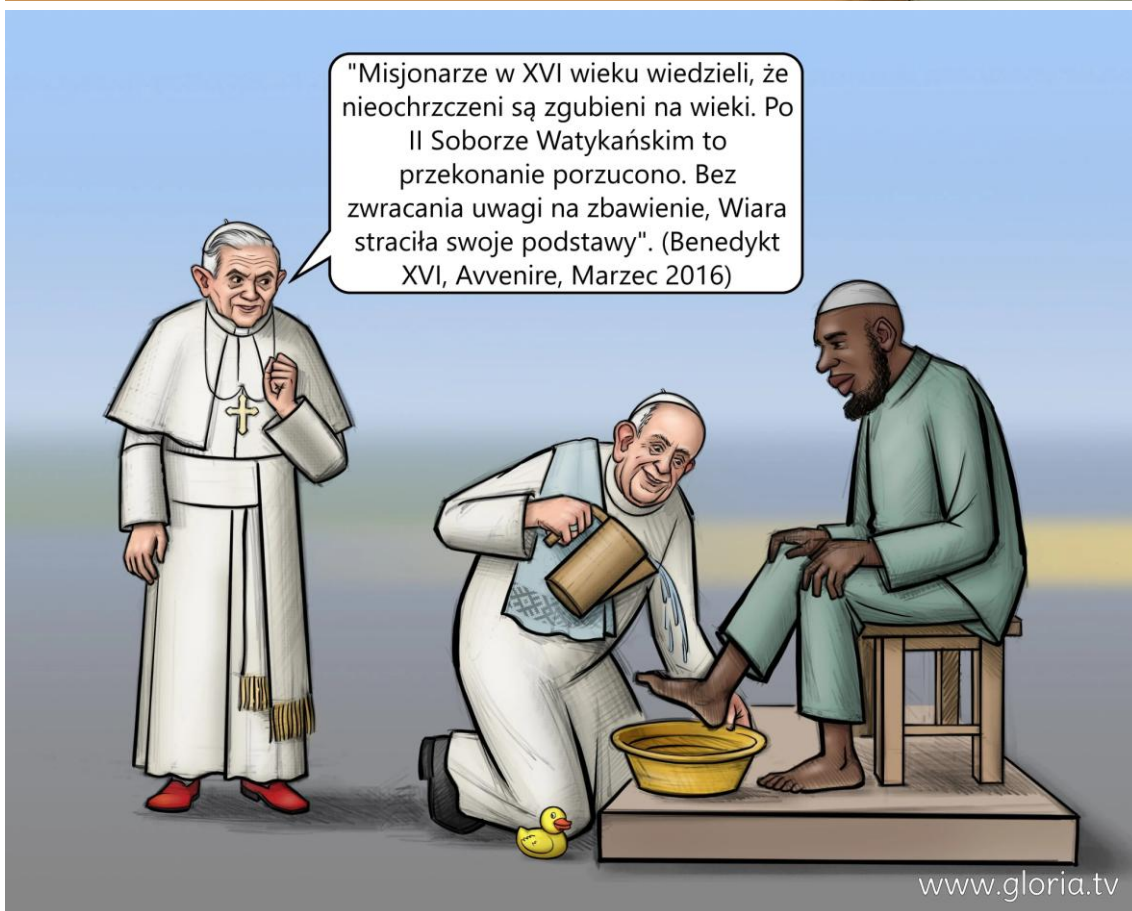
Biorąc pod uwagę to oficjalne nauczanie soborowego kościoła, nie powinno dziwić, że "święty" Jan Paweł II pocałuje Koran; lub że ten sam Jan Paweł II zaprosi imamów do przybycia do Asyżu, aby modlić się z nimi o pokój na świecie; albo że "papież" Franciszek zaprosi duchownych muzułmańskich do Watykanu na wspólną modlitwę; lub że "kardynał" Nichols publicznie poprze Ramadan podczas epidemii koronawirusa! Ale prawdziwy Kościół Katolicki i jego Papieże mówią zupełnie inaczej. "Królem bądź tych wszystkich, którzy jeszcze błakają się w ciemnościach pogaństwa lub islamizmu, i racz ich przywieść do światła i królestwa Bożego" (Papież Pius XI, *Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa*). Niech to zawsze będzie naszą modlitwą i naszym gorącym pragnieniem!

Ks. Benedict Hughes CMRI

“May Saint John Baptist protect Islam...”
- John Paul II, Apostolic Visit to Jordan, 21 March 2000

Artykuł z czasopisma "The Reign of Mary", nr 176, Spring 2020 (www.cmri.org) (2)

Tłumaczył z języka angielskiego Mirosław Salawa

(Większość ilustracji od red. *Ultra montes*).

Przypisy:

(1) Tytuł oryginalny: *Te Religion of Islam: A Treat to Western Civilization*.

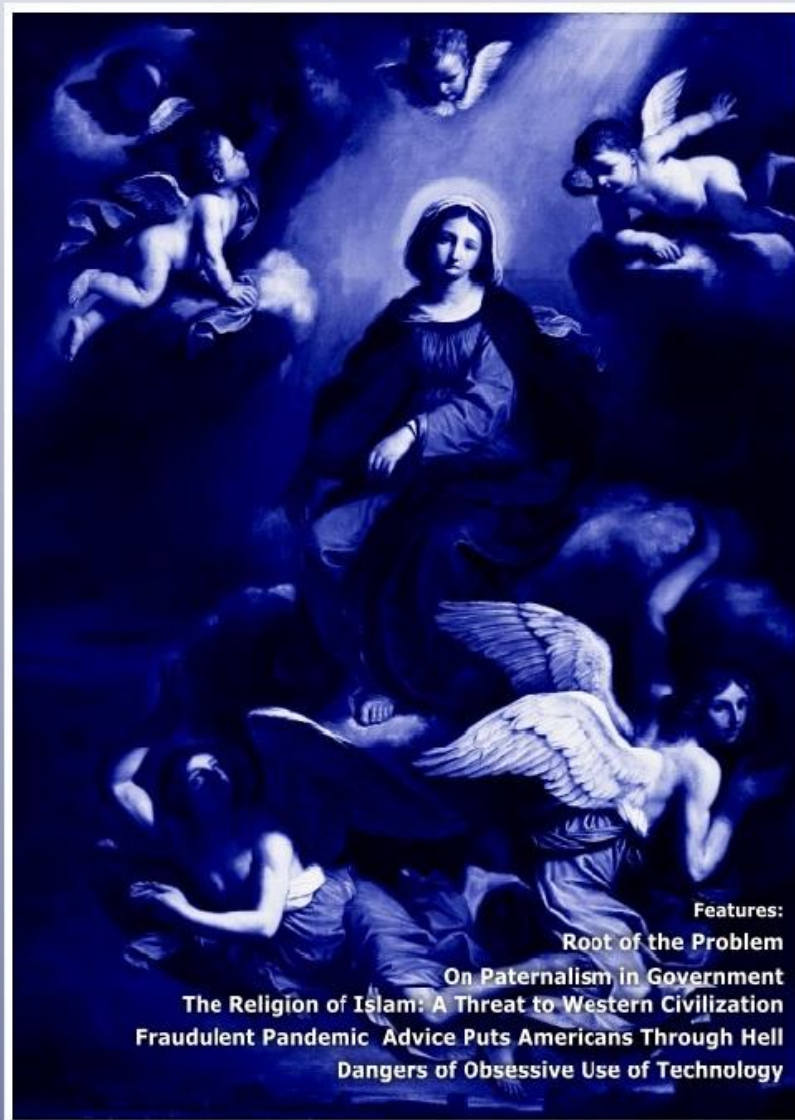
(2) Por. 1) Ks. Benedict Hughes CMRI, a) [Sedewakantyzm: jedyny logiczny wniosek](#). b) [Farsa Vaticanum II. Rzetelna ocena soboru po pięćdziesięciu latach](#). c) [Nowa praktyka "dialogu". Duch apostołski zniszczony przez Vaticanum II](#). d) [Pożegnalne słowa do swoich kapłanów. O spuściznie Benedykta XVI](#). e) [New Age, Nowa Religia](#). f) [Konieczność modlitwy o nawrócenie zbłąkanych dusz](#). g) [Karmić dusze nauką prawdy](#). h) [Papież Pius XII – w pięćdziesiątą rocznicę śmierci](#). i) ["...ale nas zbaw ode złego...". Czy modernistyczny kościół jest w stanie wyrzucić diabła?](#) j) [Franciszek-Bergoglio znowu atakuje! Pokaz dwulicowości Vaticanum II](#). k) [Największa ozdoba katolickiego kapłaństwa](#). l) [Cała i nieskalana. Musimy zachować integralność wiary katolickiej](#). m) [Korzenie problemów: Vigano dotyka źródła posoborowych błędów](#). n) [Kult Czternastu Świętych Wspomożycieli](#). o) [Moralne bankructwo modernistycznego neokościoła](#). p) [Nieuniknione podziały na widoku publicznym. "Dobrzy funkcjonariusze" kontra "zli funkcjonariusze" w soborowym kościele](#).

- 2) Bp Mark A. Pivarunas CMRI, a) *Sedewakantyzm*. b) *Odpowiedzi na zarzuty wobec stanowiska sedewakantystycznego*. c) *Fatima, negocjacje FSSPX z modernistami i stanowisko arcybiskupa Lefebvre*. d) *Nieomyślne nauczanie papieża Piusa XII i Jego świątobliwych poprzedników potępia błędy i herezje Vaticanum II*. e) *Odstępstwo Campos i nielogiczne stanowisko teologiczne FSSPX*.
- 3) Św. Pius X, Papież, a) *Encyklika Pascendi dominici gregis o zasadach modernistów*. b) *Przysięga antymodernistyczna*.
- 4) O. Hieronim Savonarola OP, a) *Triumf Krzyża, czyli O prawdzie Wiary. IV. 7. Kompletna irracjonalność mahometańskiej sekty*. b) *Triumphus Crucis, sive De veritate Fidei. IV. 7. Mahometanorum sectam omni ratione carere*. c) *Il Trionfo della Croce. IV. 7. Che la setta de' Maomettani è tutta irrazionabile*. d) *Le Triomphe de la Croix. IV. 7. Que la secte des mahométans est toute déraisonnable*. e) *The Triumph of the Cross. IV. 7. The Utter Irrationality of the Mahometan Religion*. f) *Regulae quedam brevissimae*.
- 5) Słownik apologetyczny Wiary katolickiej, *Mahometanizm*.
- 6) Sac. Andreas Pohl, *De religione mahumedana*.
- 7) Pius II, Papa, *Epistola ad Mahometem, Turcorum imperatorem*.
- 8) Św. Tomasz z Akwinu OP, Doktor Anielski, a) *Summa filozoficzna (Contra Gentiles). – Summa przeciw poganom czyli o prawdziwości Wiary katolickiej przeciwko błędom niewiernych*. b) *O społeczeństwie i władzy. De regimine principum I, 1-3*. c) *Modlitwy. Orationes*.
- 9) "Przegląd Katolicki", *Cudowne nawrócenie 200 muzułmanów w Damaszku do Kościoła katolickiego*.
- 10) O. Mikołaj Jamin OSB, *Myśli ściągające się do błędów tegoczesnych*. a) *O jedności prawdziwej religii*. b) *Jezus Chrystus potępia tolerantyzm*. c) *Poza Kościołem nie ma zbawienia*.
- 11) Ks. Jan Domaszewicz, *Ze skarbnicy wiedzy teologicznej*. a) *Jezus Chrystus Zbawiciel świata: Wcielenie i Odkupienie. (Christologia, de Christo Salvatore)*. b) *Niepokalana Dziewica Maryja Współodkupicielka rodzaju ludzkiego. (Mariologia)*.
- 12) Św. Franciszek Ksawery, *Modlitwa o nawrócenie pogan*.
- (Przypisy od red. **Ultra montes**).

The

Reign of Mary

Features:
Root of the Problem
On Paternalism in Government
The Religion of Islam: A Threat to Western Civilization
Fraudulent Pandemic Advice Puts Americans Through Hell
Dangers of Obsessive Use of Technology

www.CMRI.org

Spring 2020

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXXI, Kraków 2021